

Beste mensen,

In ons land is men bezig een regering te vormen, dat duurt nu langer dan een half jaar. Geen enkele partij heeft de meerderheid, men moet onderhandelen. Allemaal hebben ze hun eigen principes en eisen. Als ze mee willen doen zullen ze water bij de wijn moeten doen. Niemand kan helemaal zijn zin krijgen. Dat gaat al meer dan honderd jaar op die manier in dit land. Tot op heden is er altijd een compromis gekomen. Deze keer duurt het wel wat lang.

In maart had ik een stukje geschreven naar aanleiding van de verkiezingen. Ik vroeg me toen af op wat voor wijze christenen hun stem zouden moeten laten horen. Wat voor houding zou je innemen met betrekking tot de politiek, meedoen of je ervan afkeren en zeggen: ons koninkrijk is niet van deze wereld. In het dagelijks leven hebben we met politieke beslissingen te maken: of we een coronapasje bij ons moeten hebben, we betalen belasting. Als we de wetten van dit land overtreden, bv de verkeersregels, krijgen we met de politie te maken. Door wetgeving wordt er voor gezorgd dat de dijken worden onderhouden en dit land niet onder water staat. Kun je je wel onttrekken aan de samenleving waarin je leeft?

In het oude Israël waren er profeten. Zij spraken hun volk en hun regeerders toe, soms troostend, vaak vermanend, Jesaja, Jeremia en Elia zwegen niet. Zij werden door God gestuurd. Maar wie van ons kan dat vandaag zo zeggen? De oude woorden zijn voor ons bewaard. De toestanden van toen zijn vaak anders dan nu, lijkt het. Misschien zijn er vandaag nog profeten. De gave van profetie kan ook in de gemeente voorkomen (1 Corinthe 12:10). Moeten christenen er het zwijgen toe doen en zeggen: stil maar wacht maar alles wordt nieuw. We leven in de verwachting van Gods koninkrijk, het menselijk streven, ook in de politiek blijft gebrekkig. Maar we leven wel in deze wereld, ik geloof dat het goed is als christenen zich uiten over maatschappelijke vraagstukken, vluchtelingen, euthanasie, abortus, sociale onrechtvaardigheden. Dit soort problemen zijn eindeloos. Hoe kun je wel in deze wereld zijn, maar niet van deze wereld. Moet je onrechtvaardigheden duldzaam aanvaarden, in de verwachting dat God het wel zal oplossen, of moet je verzet aantekenen? Mozes greep in toen hij onrecht zag, en was het toen Gods wil? (Exodus 2: 12).

Het gaat erom dat je er niet van weg kijkt. Kijk wat je hand vindt om te doen. Ooit heeft een Pa van der Steur zich er voor in gezet verwaarloosde kinderen een goede opvoeding te geven, waar de overheid het liet afweten. Er zijn er die onderduikers hebben geherbergd. Wordt er dan niet te veel van ons verwacht? Je kunt in je omgeving kijken, de Samaritaan zag iemand op zijn pad liggen, anderen vonden het verstandiger er voorbij te gaan. We hoeven niet allemaal de politiek in. Maar we hebben voorlopig een maatschappelijke verantwoordelijkheid, zolang we met naasten te maken hebben.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk